V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

EFTA-DOMSTOLEN

Anmodning om en rådgivende udtalelse fra EFTA-Domstolen indgivet af Héraðsdómur Reykjavíkur og dateret den 17. december 2013 i sagen Sævar Jón Gunnarsson mod Landsbankinn hf.

(Sag E-27/13)

(2014/C 121/04)

Héraðsdómur Reykjavíkur (Reykjavik herredsret) har ved skrivelse dateret den 17. december 2013, som indgik til EFTA-Domstolens justitskontor den 17. december 2013, anmodet om en rådgivende udtalelse i sagen Sævar Jón Gunnarsson mod Landsbankinn hf. om følgende spørgsmål:

1. Er det i en situation, hvor en kreditaftale i overensstemmelse med national ret er knyttet til forbrugerpristallet, og lånebeløbet derfor ændrer sig i takt med inflationen, foreneligt med forskrifterne i Rådets direktiv 87/102/EØF om forbrugerkredit, som ændret ved direktiv 90/88/EØF og direktiv 98/7/EF, at den beregning af de samlede omkostninger og af de årlige omkostninger i procent, som forbrugeren præsenteres for ved lånets optagelse, er baseret på en inflation på 0 %, og ikke på den inflationstakt, der var gældende på det tidspunkt, hvor lånet blev optaget?

2. Er det foreneligt med forskrifterne i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, at lovgivningen i en EØS-stat tillader, at en forbrugeraftale indeholder bestemmelser om, at afdragene på lånet reguleres efter et på forhånd fastsat pristal?

3. Såfremt svaret på det andet spørgsmål er, at pristalsregulering af afdrag på lån, der optages af en forbruger, er forenelig med forskrifterne i direktiv 93/13/EØF, spørges for det tredje: Begrænser direktivet den berørte EØS-stats skønsbeføjelse, når den — enten ved lovgivning eller ved administrative forskrifter — fastsætter de faktorer, der kan give anledning til ændringer i det på forhånd fastsatte pristal, og de metoder, hvorved disse ændringer måles?

4. Såfremt svaret på det tredje spørgsmål er, at direktiv 93/13/EØF ikke begrænser den pågældende medlemsstats skønsbeføjelse, spørges for det fjerde: Anses et kontraktvilkår for at have været genstand for individuel forhandling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktivets artikel 3, stk. 1, når: a) det er angivet i den erklæring, som forbrugeren underskriver ved lånets optagelse, at hans forpligtelse er pristalsreguleret, og at det basispristal, der skal anvendes ved beregning af ændringer af ydelsen, er angivet i erklæringen, b) erklæringen er bilagt en betalingsplan, der viser de anslåede og specificerede beløb, der skal betales ved forfaldstid, og det i erklæringen er angivet, at disse anslåede beløb kan ændres i overensstemmelse med bestemmelsen om pristalsregulering i erklæringen, og c) både forbrugeren og långiver underskriver betalingsplanen på samme tidspunkt, som forbrugeren underskriver erklæringen?

5. Kan metoden til beregning af ændringer af ydelsen i låneaftaler anses for udførligt beskrevet for forbrugeren i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i andet afsnit, litra d), i bilaget til direktiv 93/13/EØF?

6. Har en stat, som er part i EØS-aftalen, ved gennemførelsen af artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF valget mellem enten at foreskrive i den nationale lovgivning, at urimelige kontraktvilkår som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 1, kan erklæres ikke-bindende for forbrugeren, eller at foreskrive, at sådanne kontraktvilkår ikke på noget tidspunkt er bindende for forbrugeren?